

குகையில், புலியைக் காணவில்லை என்றால், மீண்டும் வேட்டைக்குப் போய்விட்டது என்பதே பொருள். இது புலியின் கதை!

புலியைப் போன்றவன் வீரன். புலியின் கதைதான் வீரன் கதையும்

வீரனை ஈன்றெடுத்த அன்னை அதனை நன்கறிவாள். அவ்வீரப் புலியைச் சுமந்தது அவள் வயிறுதானே? அப்புலி உறங்கிய குகையும் அதுதானே?

அத்தகைய வீரத்தாய் ஒருத்தியை ‘உன் மகன் எங்கே?’ என்று கேட்டாள் பக்கத்து வீட்டுக்காரி. அவள் என்ன சொல்வாள்?

“குகையினின்றும் புலி கிளம்பி விட்டது. அது பகைவர்களை வேட்டையாடும் போர்க்களத்திற்குப் போயிருக்கிறது” என்றுதான் கூறினாள்.

5. குறைப்பிறவிகள்

ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அது, குருடு! அழகிய காட்சியைப் பார்க்க முடியாது. மற்றொரு குழந்தை பிறந்தது! அது, உருவமற்ற பிண்டம். கை இல்லை. கால் இல்லை. கண் இல்லை. வாயும் கூட இல்லை. மற்றும் சில குழந்தைகள் பிறந்தன.. அவை, கூன், குருடு, ஊமை, செவிடு, மா, மருள்...

மரங்களை வேரோடு பிடுங்கி, வீசியெறிந்தது. வேலேந்திய மறவர்களையும் ஓட ஓட விரட்டியடித்தது. அந்த யானையை வீட்டினுள்ளிருந்த ஒரு சிறுவன் கண்டான். தன் கண்களை அவனால் நம்பவே முடியவில்லை.

...அன்று குளத்தில் நம்மோடு குளித்த யானையா இப்படிச் செய்கிறது? அதன் துதிக்கை, மரத்தையே பிடுங்குகிறதே! அந்தத் துதிக்கையைத்தானே அன்று குளத்தில் என் கைகளால் பற்றி இழுத்தேன்!

சிறுவன் இருகைகளாலும், தன் கண்களை முடிக்கொண்டான்.

இக்காட்சியைக் கண்டாள் ஓளவை. அதியமான் செயலையும் கண்டாள்.

தமிழ்ப் புனலில் எம்மொடு குளிக்கும் தறு கண்யானையே! நீ மதங்கொண்டு மறக்களம் சென்றால் அங்கு மலைகள் உருள்கின்றனவே... பகைகள் வெருள்கின்றனவே... என்று வியந்தாள்.

19. என்ன வாழ்க்கை!

வறுமையுற்ற பாணன் அவன். பாவம், உடல் மெலிந்திருந்தான்.

அவன் சுற்றத்தாரோ, தோலூரிக்கப்பட்ட உடும்பு போன்று, விலாப்புறந் தெரிய இளைத்துக் களைத்திருந்தனர். பாணன் வெறுப்புடன் கூறினான்:

கொடுக்கிறது. ஆபத்து. அது ஒவ்வொரு கணமும் உடைந்துவிடும் போல் தோன்றுகிறது.

ஒவ்வொரு நாளும் எங்கே அச்சமுறியுமோ, வண்டி கவிழ்ந்து விடுமோ என்ற அச்சந்தான் உமணர்களுக்கு. அவர்கள் அனைவரும் கூடி ஒரு ஏற்பாடு செய்தனர். அதன்படி எல்லா வண்டிகட்கும் சேம அச்ச பூட்டுவதென்று ஏற்பாடாயிற்று. அதன்படி சேம அச்ச பூட்டப்பெற்றது. வண்டியின் அச்ச முறிவதாயிருந்தால் சேம அச்ச பயன்படும்.

உமணர்கட்குக் கவலை ஒழிந்தது. வாணிபம் தொடர்ந்தது.

நெடுமான் அஞ்சி என்ற மன்னன் ஆட்சிபுரிகிறான். அவனுக்குத் துணையாக, அவன் மகன் பொகுட்டெழினி உதவுகிறான்.

குடிகளுக்குக் கவலை யொழிந்தது. பார வண்டிக்கு வில் போன்று பரந்த நட்பிற்கு பொகுட்டெழினி துணை கிடைத்தது. அப்புறம் என்ன? அச்சம் பறந்தது! ஐயம் ஒழிந்தது!

33. சுமையும் வறுமையும்

ஒரு காவடித் தண்டு. அதன் ஒரு முனையில் பதலை தொங்குகிறது. மற்றொரு முனையில் குடமுழா தொங்குகிறது.

அந்தக் காவடித் தண்டைத் தூக்கிக்கொண்டு, தன் சுற்றத்தாரோடு,

பேகன் எப்படிப்பட்டவன் என்று கேள்:

ஒரு நாள் மயில் ஆடிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தான் பேகன். அதன் ஆட்டத்தில் மனதைப் பறிகொடுத்தான். தன் பொன்னாடையை எடுத்து, மயிலின் மேனியைப் போர்த்தினான்...மயில் உடுத்தாது என்று தெரிந்தும் பரிசு கொடுத்த பேகன், உடுக்கவும் உண்ணவும் ஏங்கும் உனக்குப் பரிசு தராமல் இருக்க மாட்டான். ஏனெனில் அவன் மறுமையை நோக்கிக் கொடுப்பவன் அல்லன்; இரவலர் வறுமையை நோக்கிக் கொடுப்பவன்” என்றார் பரணர் பேகனின் பெருமையை நோக்கிச் சென்றான் பாணன்.

50. மாரிக் கொடை

பேகன் இருக்கின்றானே, அவன் யாரைப் போன்றவன் என்று கேளுங்கள்: “மழையைப் போன்றவன் என்று நான் சொல்கிறேன்” என்றார் பரணர்.

மழை சில பேருக்கு மட்டும் பெய்யுமோ? பெய்யாது! அது, வற்றிய குளத்தில், வயலில், உவர் நிலத்தில் எங்கும் பெய்யும்! அது போன்றே, பேகன் கேட்போர்க்கெல்லாம் கேட்டபடி தருவான்... அது, கொடைத்திறம் அல்லவென்பீர்...ஆனால் அவன் படைத்திறம் தெரியுமோ?

கால் முடப்பட்டோர், கண்ணற்றோர், கிழவர், அஞ்சும் பேடியர்

“உலையையேற்று. சோற்றை ஆக்கு. விறலியே, கோதைகளைப் புனைந்து கொள்”

“பிட்டங் கொற்றனா இவ்வளவையும் கொடுத்தார்?”

“பிட்டன் வெற்றி பெற்று விட்டான்! அவன் வாழ்க! அவனது மன்னன் வாழ்க. அவன் மட்டும் என்ன? அவன் பகையும் வாழ்க! பகையின்றேல் வெற்றி ஏது? நாம் பாடும் பெற்றி ஏது?”.

69. பண்ணன் வாழ்க!

கிள்ளி வளவன் பண்ணன் வீட்டை நோக்கி நடந்தான். அவன் கொடையின் பெருமையைத் தெரிந்தான். உள்ளம் மகிழ்ந்தான். வாழ்த்தினான்.

“நான் வாழும் நாள் வரை பண்ணன் வாழ்க! பழுத்த மரத்தில் பறவை கட்டி ஒலிப்பது போல் உண்பவர் ஆரவாரம் கேட்கிறது. அதோ செல்கின்ற அந்தக் கூட்டத்தைப் பார்ப்போம். முட்டை எடுத்துத் திக்கை நோக்கி ஏறும் ஏறும்புக் கூட்டம்போல், சிறுவர்கள் சோற்றுத் திரள்களை ஏந்தி வரிசையாய்ச் செல்கின்றனர். பண்ணன் கொடுத்தான்” என்று அவர்கள் வாய் பாடுகின்றது.

“பசிப் பிணி மருத்துவன்” என்று பெரியவர்கள் அவனைப் புகழ்கின்றனர்.